

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722200566
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6722200566.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D. D., 2/ E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D. D., 3/ G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX D. D., všetci zastúpení KOŽÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52408221, proti žalovaným: 1/ A. H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. D., 2/ A. F. H. I., H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. D., obaja zastúpení Advokátska kancelária POLÁČEK & partneri, s.r.o., so sídlom Dlhá ulica 2039/6, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 47257032, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 23. novembra 2022, č. k.: 10C/5/2022-227, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalovaných proti výroku I. odmieta.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. potvrdzuje.
- III. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„I. Návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Exekučného súdu v Banskej Bystrici v konaniach vedených proti žalovanému v I. rade, a to pod č. k. 35Ek/1388/2020 a pod č. k. 38Ek/582/2021, sa z a m i e t a.
- II. Sú d u r č u j e, že žalovaný v I. rade je vlastníkom spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v okrese F., obec B., katastrálne územie B.:
- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu
parc.č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu
XXX 205 trvalý trávny porast XX/XX
- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu
parc.č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu
XXX 66 orná pôda XXXX/XXXXXX
XXX 138 trvalý trávny porast XXXX/XXXXXX
XXX 1319 orná pôda XXXX/XXXXXX

- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape
parc.č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu
XXXX 91500 lesný pozemok XXXXX/XXXXXXXX
XXXX 182376 lesný pozemok XXXXX/XXXXXXXX
XXXX 15355 trvalý trávny porast XXXXX/XXXXXXXX

- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape
parc.č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu
XXX 27562 lesný pozemok XX/XXX
XXX 19171 trvalý trávny porast XX/XXX
XXX 91356 trvalý trávny porast XX/XXX
XXX 6584 trvalý trávny porast XX/XXX
XXX 8616 lesný pozemok XX/XXX
XXX 44043 trvalý trávny porast XX/XXX
XXX 21561 trvalý trávny porast XX/XXX
XXX 43714 lesný pozemok XX/XXX
XXX 29757 trvalý trávny porast XX/XXX
XXX 31961 trvalý trávny porast XX/XXX
XXX 43505 lesný pozemok XX/XXX
XXX 23093 lesný pozemok XX/XXX
XXX 8052 trvalý trávny porast XX/XXX
XXXX 27054 lesný pozemok XX/XXX
XXXX 40070 lesný pozemok XX/XXX
XXXX 29507 trvalý trávny porast XX/XXX
XXXX 33882 lesný pozemok XX/XXX
XXXX 48255 lesný pozemok XX/XXX
XXXX 19934 lesný pozemok XX/XXX
XXXX 16241 trvalý trávny porast XX/XXX

- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape
parc.č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu
XXX 639 trvalý trávny porast X/X
XXX 629 trvalý trávny porast X/X
XXX 400 trvalý trávny porast X/X

- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu
parc.č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu
XXX/X 851 trvalý trávny porast XX/XX

- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape
parc.č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu
XXXX 43816 lesný pozemok XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 19492 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 53622 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 3787 zast. plocha a nádvorie XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 20490 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 10725 lesný pozemok XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 17023 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 58647 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 32684 lesný pozemok XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 8627 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 25627 lesný pozemok XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 47476 lesný pozemok XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 68721 lesný pozemok XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 8400 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 158654 lesný pozemok XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 5724 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 794 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX
XXXX 8336 trvalý trávny porast XXX/XXXXX, XXXX/XXXXX

XXXX 65557 trvalý trávny porast XXX/XXXXXX, XXXX/XXXXXX
XXXX 1441 zast. plocha a nádvorie XXX/XXXXXX, XXXX/XXXXXX

- zapísaných na LV č.XXX ako parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu

Parc .č. výmera v m2 druh pozemku veľkosť spoluhl. podielu

XXX/X 124 trvalý trávny porast XXX/XXXXXX,
XXXX/XXXXXX

XXX 1879 trvalý trávny porast XXX/XXXXXX,
XXXX/XXXXXX

III. Žalobcovi v I. rade, žalobkyni v II. rade a žalobcovi v III. rade sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne voči žalovanému v I. rade a žalovanej v II. rade v rozsahu 100 %.“

2. V rozhodovanej veci sa žalobcovia domáhajú určenia spoluvlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam pre žalovaného 1/ z dôvodu existencie ich pohľadávky voči žalovanému 1/ priznanej právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami, na základe ktorých prebiehajú taktiež exekúcie, v rámci ktorých žalovaný 1/ navrhol ich zastavenie. Žalovaný 1/ bol ku dňu podania návrhu na vykonanie prvej exekúcie k 8. 12. 2020 spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností, počas exekučného konania došlo k zmene vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, keď ich spoluvlastníkom sa stala žalovaná 2/, manželka žalovaného 1/, na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva z 3. 11. 2020. Žalobcovia danú zmluvu považujú za absolútne neplatnú. Z tohto dôvodu žalujú aj žalovanú 2/.

3. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že žalovaný 1/ ako advokát žalobcom pri výkone advokátskej činnosti spôsobil škodu tým, že podal žalobu o zaplatenie sumy 1.600.000,- SK s príslušenstvom v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn.13C/66/2003 po márnom uplynutí premlčacej lehoty. Na náhradu uvedenej škody bol žalovaný 1/ zviazaný rozsudkami OS Banská Bystrica sp. zn. 16C/39/2010 zo dňa 21.07.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.09.2010 a vykonateľnosť 07.09.2010, a sp. zn. 16C/31/2010 zo dňa 06.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.07.2011 a vykonateľnosť 18.07.2011.

4. Po právoplatnosti uvedených rozsudkov žalovaný 1/ vyzval poisťovňu J., kde mal ako advokát uzatvorené poistenie výkonu povolania, na plnenie, avšak poisťovňa nad rámec z jej strany už poskytnutého plnenia (trov konania v sume 332.164,- Sk, resp. 11.025,82 EUR) plniť odmietla. Z tohto dôvodu žalovaný 1/ nárok voči poisťovni J. uplatnil na súde, pričom nárok rozdelil na 2 časti. Osobitne žaloval sumu 3.319,39 EUR s príslušenstvom a osobitne sumu 49.790,88 EUR s príslušenstvom. Nárok uplatnený vo výške 3.319,39 EUR sa viedol na OS BB pod sp. zn. 64Rob/71/2013, následne pod sp. zn.64Cb/120/2013. Nárok vo výške 49.790,88 EUR sa viedol pod sp. zn. 63Rob/256/2013. Žalobcovia vystupovali ako vedľajší účastníci do konania vedeného na OS BB pod sp. zn. 64Cb/120/2013, do druhého konania ako vedľajší účastníci nevstúpili, pretože ich žalovaný 1/ informoval, že navrhol toto konanie prerušiť do skončenia konania 64Cb/120/2013, a že súd toto konanie aj prerušil.

5. V konaní OS BB sp. zn. 64Cb/120/2013 bolo v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 41Cob/157/2018 rozhodnuté tak, že poisťovňa J. bola povinná zaplatiť žalobcovi (žalovanému 1/) sumu 5.071,39 EUR a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Následne poisťovňa J. predmetnú sumu 5.071,39 EUR na základe dohody so žalovaným 1/ zaplatila priamo žalobcom ako oprávneným, čiže táto časť škody bola žalobcom nahradená. Neuhradeným zostalo príslušenstvo - úrok z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 3.319,39 EUR od 01.09.2021 do zaplatenia. Preto požiadali žalovaného 1/, aby voči predmetnému výroku rozsudku krajského súdu podal dovolanie, ktorého vypracovanie zabezpečili oni nimi zvoleným advokátom. Najvyšší súd SR o tomto dovolaní rozhodol uznesením sp. zn. 4Obdo/49/2020 zo dňa 31.08.2020, ktorým dovolanie žalovaného 1/ odmietol, pretože bolo podané po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

6. Po právoplatnom rozhodnutí súdov v konaní vedenom na OS BB pod sp. zn. 64Cb/120/2013 žalobcovia požiadali žalovaného 1/, aby túto skutočnosť oznámil do konania vedeného na OS BB pod sp. zn. 63Rob/256/2013, o ktorom tvrdil, že je prerušené. Zistili ale, že predmetné konanie bolo v skutočnosti už v roku 2014 zastavené z dôvodu, že žalovaný v 1/ nezaplatil na výzvu súdu súdny poplatok za návrh na začatie konanie. Potom čo mu bolo doručené uznesenie o zastavení konania, ich o tejto skutočnosti neinformoval a proti tomuto uzneseniu nepodal odvolanie a súdny poplatok nezaplatil ani

v odvolacej lehote. Žalobcom tak bolo zrejmé, že škoda, ktorá im bola žalovaným 1/ spôsobená, im nebude nahradená z prostriedkov poisťovne žalovaného 1/.

7. Žalobcovia boli nútení podať návrh na vykonanie exekúcie. Vo vzťahu k rozsudku OS Banská Bystrica sp. zn. 16C/39/2010 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie dňa 2. 9. 2020, pričom exekučné konanie je vedené pred exekútorským úradom JUDr. Marka Rusa, súdneho exekútora, pod sp. zn. 278 EX/495/20 (prvá exekúcia, pre vymoženie 3.319,39 EUR). Návrh na vykonanie exekúcie pre sumu 49.780,80 EUR s príslušenstvom (nárok priznaný rozsudkom OS BB. sp. zn. 16C/31/2010) žalobcovia podali 16. 2. 2021 a exekučné konanie je vedené na tom istom exekútorском úrade pod sp. zn. 278 EX/274/21 (druhá exekúcia).

8. V exekučnom konaní 278 EX/495/20 žalobcovi 1/ súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie súhlasu na predaj nehnuteľnosti a návrh na zriadenie exekučného záložného práva zo dňa 08. 12. 2020, pričom zo žiadosti vyplývalo, že žalovaný 1/ bol ku dňu podania návrhu na vykonanie prvej exekúcie, resp. ku dňu 8. 12. 2020 spoluvlastníkom k nehnuteľnostiam, ktoré sú totožné s nehnuteľnosťami špecifikovanými resp. spoluvlastníckymi podielmi k týmto sú špecifikované vo výroku. Bolo zistené, že po podaní návrhu na vykonanie prvej exekúcie došlo k zmene vlastníctva u vyššie uvedených nehnuteľností, ako spoluvlastníčka je zapísaná žalovaná 2/, pričom ako titul nadobudnutia predmetných nehnuteľností je zapísaná „zmluva o zabezpečovacom prevode práva K. z 03.11.2020. Žalobcovia v konaní predovšetkým argumentovali, že táto zmluva bola uzatvorená približne mesiac po tom, ako bol žalovaný 1/ vyzvaný na vysporiadanie pohľadávok a možnosť podania návrhu na vykonanie exekúcie. Žalobcovia zároveň argumentovali, že žiadne zmluvy o pôžičkách medzi žalovanou 2/ ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom v súhrnnej výške 120.000 EUR neboli uzavreté, tieto sumy reálne neboli požičané a tak zmluva o zabezpečovacom prevode práva neslúžila na zabezpečenie splnenia pohľadávky žalovanej 2/ voči žalovanému 1/, ale sa tak snažili zachrániť nehnuteľný majetok pred exekúciou.

9. Podstatná argumentácia žalobcov spočívala v tom, že v konaniach vedených na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 16C/39/2010 a 16C/31/2010 sa žalovaný 1/ nebránil, pretože bol presvedčený, že ak bude zaviazaný na náhradu škody, táto bude uhradená zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone advokácie. Je pravdou, že žalobcovia pristúpili k exekúcii, avšak neuviedli, že žalovaný 1/ podal námietky. Svoju obranu v rámci exekučného konania odvodzujú od nedostatku pasívnej vecnej legitímácie s odkazom na uzavretú zmluvu o predaji podniku. Z tohto dôvodu v súčasnosti žalovaný 1/ nie je nositeľom žiadneho záväzku voči žalobcom. Namietali, že by zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva bola neplatná. Zdôraznili, že Okresný úrad, katastrálny odbor, nevyhodnotil uvedenú zmluvu za neplatnú. Zároveň namietali aj aktívnu legitímáciu žalobcov podľa § 137 písm. c) CSP s tým, že sa mali domáhať určovacej žaloby podľa § 42a OZ.

10. Nakoľko žalovaní navrhli prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Exekučného súdu v Banskej Bystrici v konaniach vedených proti žalovanému 1/ pod sp. zn. 35 Ek/1388/2022, resp. pod sp. zn. 38Ek/582/2021, okresný súd o tomto návrhu rozhodol podľa § 164 CSP, keď návrh na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že neexistuje žiaden relevantný dôvod na prerušenie konania z dôvodu, že prejudiciálna otázka, ktorú nastolili žalovaní, a ktorá by mala byť v exekučnom konaní riešená, bola jednoznačne už vyriešená minimálne v konaní vedenom pod sp. zn. 38Ek/582/2021 na Okresnom súde Banská Bystrica, keď súd dospel k záveru, že povinnému svedčí pasívna vecná legitímácia v exekučnom konaní.

11. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázaný naliehavý právny záujem na strane žalobcov, pretože neexistuje zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. Na základe neplatnej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva nemohli spoluvlastnícke podiely na uvedených nehnuteľnostiach byť prevedené na žalovanú 2/, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností ako spoluvlastníčka. Žalobcovia zdôrazňovali, že ich postavenie je neisté, pretože tieto podiely nemôžu byť predmetom exekúcie. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcov práve s prihliadnutím na to, že sa nemajú ako domôcť nápravy iným spôsobom, pretože nemôžu inak dosiahnuť zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností.

12. K námietke o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, ako aj k pasívnej vecnej legitímácie žalovaných okresný súd vyslovil záver, že žalobcovia vedú voči žalovanému 1/ exekučné konanie na základe vykonateľných titulov, ktorými sú rozsudky vydané Okresným súdom Banská Bystrica v

konaniach vedených pod sp. zn. 16C/39/2010 a 16C/31/2010. Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu, uviedol, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 1/ s poukazom na absolútne neplatný právny úkon, ktorým malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k dotknutým spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach žalovaného 1/ na žalovanú 2/. Súd preto musel skúmať prejudiciálnu otázku platnosti tohto právneho úkonu a s poukazom na § 228 ods. 1 CSP stranou sporu musia byť všetky zmluvné strany dotknutého právneho úkonu, teda žalovaný 1/ ako aj žalovaná 2/. Je nepochybné, že na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov žalovaný 1/ je tento nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Súd nepovažoval za relevantný dôkaz zmluvu o predaji podniku zo dňa 31. 8. 2020, pretože nebolo spochybnené postavenie žalovaného 1/ ako dlžníka na základe vyššie špecifikovaných titulov.

13. Okresný súd sa podrobne zaoberal platnosťou zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, pričom dospel k záveru, že ide o absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že svojím obsahom, resp. účelom odporuje zákonu, prípadne ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Predovšetkým súd prihliadol na § 553c ods. 2 OZ, že uvedená zmluva obsahuje dohodu zmluvných strán, ktorej podstatou je, že za účelom uspokojenia veriteľa, teda žalovanej 2/, sa táto bez ďalšieho stane najneskôr dňa 1. 1. 2021 trvalým vlastníkom predmetu prevodu, teda dotknutých spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam za podmienky, že medzi ňou a žalovaným 1/ nedôjde k písomnej dohode o predĺžení zmlúv o pôžičke, čo znamená, že takéto zmluvné dojednanie je v priamom rozpore s vyššie citovaným ustanovením, v dôsledku čoho je toto dojednanie neplatné a žalovaná 2/ sa nemohla stať k 1. 1. 2021 trvalým vlastníkom spoluvlastníckych podielov dotknutých nehnuteľností.

14. Súd reagoval taktiež na obranu žalovaných, podľa ktorej dohoda nie je možná len v prípade, ak bola uzavretá pred splatnosťou zabezpečenej pohľadávky. Argument vyhodnotil ako bezpredmetný, resp. v rozpore so skutkovým stavom, pretože v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zmluvné strany konštatovali k tomuto dňu existenciu dlhu dlžníka voči veriteľovi z titulu pôžičky v celkovej výške 21.000 EUR, ktorého splatnosť mala nastať najneskôr do 31. 12. 2020. S poukazom na toto predmetná dohoda, podľa ktorej si mal veriteľ - žalovaná 2/ ponechať natrvalo prevedené právo, bola uzavretá pred splatnosťou zabezpečenej pohľadávky. Tiež žalovanými nebola preukázaná, ale ani tvrdená skutočnosť, že by medzi žalovanými došlo k písomnej dohode o predĺžení zmlúv o pôžičke, teda, že by došlo k predĺženiu lehoty splatnosti aj po 1.1.2021.

15. Zároveň súd zdôraznil, že z obsahu predmetnej zmluvy vyplýva, že táto neobsahuje všetky podstatné náležitosti tak, ako sú uvedené v § 553a ods. 2 OZ, a to vymedzenie práv a povinností účastníkov zmluvy k prevedenému právu počas trvania zabezpečovacieho prevodu práva, jeho ocenenie v peniazoch a rovnako tak absentuje spôsob výkonu zabezpečovacieho prevodu ako aj najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby. Preto súd usúdil, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva dňa 23. 9. 2020 v znení dodatku č. 1 podľa § 39 OZ je absolútne neplatný právny úkon, pretože svojím obsahom odporuje ustanoveniu § 553a ods. 2 OZ. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že tieto náležitosti sú obligatórne, pričom z dôvodu, že ide o absolútne neplatný právny úkon, súd na neplatnosť musel prihliadať ex offio.

16. Na daný skutkový stav okresný súd aplikoval § 137 písm. c) CSP, § 39, § 41, § 553 ods. 1, § 553a ods. 1, 2, § 553c ods. 1, 2 OZ.

17. Proti rozsudku sa odvolali žalovaní. Odvolanie podali z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Namietali, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými námietkami žalovaných, na nich zotrávajú a opätovne na ne poukázali. Podľa ich názoru súd nesprávne určil predmet konania, mal ho posudzovať ako nárok, ktorý je možný oceniť peniazmi, a teda z tejto sumy vyrubiť súdny poplatok.

19. Taktiež namietali, že súd sa nesprávne vysporiadal s námietkou aktívnej a pasívnej legitímácie strán sporu. Vyslovili presvedčenie, že súd sa mal sám na návrh žalovaných zaoberať ako prejudiciálnu otázku platnosťou, resp. neplatnosťou zmluvy o predaji podniku zo dňa 31. 8. 2020. Sú presvedčení, že táto zmluva je platná a od 1. 9. 2020 nositeľom záväzku vo vzťahu k žalobcom nie je fyzická osoba, advokát,

žalovaný 1/, ale spoločnosť C. G. B.. V čase uzatvárania zmluvy o zabezpečovacom prevode práva dňa 23. 9. 2020 žalovaný 1/ nebol nositeľom žiadneho záväzku vo vzťahu k žalobcom.

20. Súd taktiež neskúmal materiálnu vykonateľnosť exekučných titulov označených žalobcami. Žalovní opätovne poukázali na to, že jediným dôvodom pre zamietnutie žaloby o poistné plnenie vo výške 1.600.000,- Sk nebolo len to, že žaloba bola uplatnená po uplynutí premlčacej lehoty, ale aj to, že žalobcovia nepreukázali oprávnenosť uplatneného nároku, teda, že v danej veci nebolo objektívne preukázané, že došlo k takej poistnej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu tzv. tlakovej izolácie na objekte v spoluvlastníctve žalobcov. Žalovaný 1/ v snahe pomôcť svojim klientom prebral na seba dobrovoľne záväzok na náhradu škody a v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde v Banskej Bystrici sa nebránil adekvátnym spôsobom a voči rozhodnutiam nepodal odvolanie, lebo bol presvedčený, že tieto rozhodnutia budú podkladom pre uplatnenie náhrady škody z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie. Pričinením žalovaného 1/ žalobcovia obdržali 1.300.000,- Sk titulom plnenia od poisťovne žalobcov a zvyšok z vlastných zdrojov žalovaného 1/. Opakovane tvrdia, že žalobcovia musia preukázať a zdokladovať opravu tlakovej izolácie, pričom žalovaný 1/ bol zaviazaný na náhradu škody predmetnej izolácie na základe rozpočtov a nie podľa skutočných nákladov. Podotkli, že žalobcovia si v exekučných konaniach uplatňujú sumu, ktorá presahuje 300.000 EUR.

21. Namietali, že súd s ohľadom na žalovanými tvrdenú skutočnosť o platnosti zmluvy o predaji podniku mal prerušiť toto konanie. Za podstatnú považuje otázku posúdenia neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, avšak nesúhlasia s právnym názorom prvoinštančného súdu, keď podľa ich názoru zmluva o zabezpečovacom prevode práva obsahuje všetky náležitosti podľa § 553a a nasl. OZ, je zmluvou platnou, pričom touto otázkou sa prioritne zaoberal aj L. M., J. L. F. v zmysle § 42 a nasl. Katastrálneho zákona, a pretože posúdil zmluvu ako platnú, tak vklad tejto zmluvy povolil. Uvedená zmluva v článku III jasne uvádza v bode 3, že prevod vlastníckeho práva je dočasný a podmienený splatením poskytnutých pôžičiek žalovanej 2/. Bol určený termín na splatenie do 31. 12. 2020, teda, že žalovaná 2/ sa môže stať trvalou vlastníčkou od 1. 1. 2021 v prípade, ak nedôjde k inej dohode, pričom takéto ustanovenie je plne v súlade s platnou legislatívou a nie je vylúčené, aby veriteľ podľa § 553c OZ mohol využiť aj iné zákonom predpokladané možnosti realizácie zabezpečovacieho prevodu, pričom pre tento prípad bola dohodnutá aj hodnota, za ktorú by sa predmet prevodu mal prevádzdať, ako najnižšiu sumu, ktorou je suma 21.000 EUR. Takúto dohodu možno uzatvoriť priamo v zmluve pred splatnosťou, ale podľa § 553c ods. 2 OZ nemôže dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na veriteľa skôr, ako nastane splatnosť záväzku. Doteraz nedošlo k žiadnemu predĺženiu alebo k skráteniu splatnosti pohľadávok žalovanej 2/ voči žalovanému 1/, ani ich čiastočnému splateniu. Na rovnakých názoroch zotrvali žalovní aj v replike.

22. Z tohto dôvodu žiadali, aby súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. K odvolaniu sa písomne vyjadrili žalobcovia. Napadnutý rozsudok žiadali potvrdiť s tým, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania spoločne a nerozdielne voči žalovaným. Odvolanie žalovaných považujú v celom rozsahu za nedôvodné. Rozhodnutie je správne a zákonné, prvoinštančný súd v konaní dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam a vec tiež správne právne posúdil.

24. K námietke nesprávneho určenia predmetu konania uviedli, že argument považujú za nedôvodný a z hľadiska rozhodnutia za irelevantný. Nie je zrejmé, akým spôsobom by sa uvedená námietka mohla dotýkať otázky vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

25. Za nedôvodnú považujú aj námietku, podľa ktorej sa súd nesprávne vysporiadal s otázkou aktívnej a pasívnej legitímácie. Práve naopak, súd danú otázku posúdil správne a odôvodnil veľmi podrobne, keď precízne špecifikoval, z akých dôvodov považoval podmienky aktívnej aj pasívnej legitímácie za splnené. S vyslovenými názormi prvoinštančným súdom sa v celom rozsahu stotožnili a považujú ich za zákonné a vecne správne. Aktívna vecná legitímácia žalobcov je jednoznačne preukázaná právoplatnými a vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami vydanými Okresným súdom Banská Bystrica v konaniach vedených pod sp. zn. 16C/39/2010 a 16C/31/2010, v ktorých vystupovali ako žalobcovia a žalovaný 1/ vystupoval v postavení žalovaného. Výsledkom týchto konaní bolo uloženie povinnosti žalovanému uhradiť žalobcom tam uvedené sumy vrátane príslušenstva a trov konania.

Bolo jednoznačne preukázané, že tieto nároky vyplývajúce z týchto právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí si uplatňujú voči žalovanému 1/ v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 38Ek/582/2021 a 35Ek/1388/2020 s tým, že v týchto konaniach vystupujú ako oprávnení a žalovaný 1/ ako povinný. Je teda nepochybné, že ako žalobcovia disponujú pohľadávkami voči žalovanému 1/, vyplývajúcimi z právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí, pričom tieto pohľadávky doteraz neboli žalovaným 1/ uspokojené.

26. Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii uviedli, že pre posúdenie dôvodnosti žaloby sa musel súd predovšetkým vysporiadať s prejudiciálnou otázkou platnosti, či neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, na základe ktorej malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva zo žalovaného 1/ na žalovanú 2/. Potom je logické, že stranami sporu tohto súdneho konania na strane žalovaných musia byť všetky osoby, ktoré boli zmluvnými stranami predmetnej zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, t. j. právneho úkonu, ktorého platnosť sa v konaní posudzuje. Žalovaný 1/ ako aj žalovaná 2/ sú osobami, ktoré sú zmluvnými stranami tejto zmluvy a sú preto pasívne legitimované v tomto súdnom konaní.

27. Na tom nič nemení ani zmluva o predaji podniku zo dňa 31. 8. 2020, o ktorej žalovaní tvrdia, že ide o platný právny úkon, v dôsledku ktorého malo dôjsť k prevodu záväzku žalovaného 1/ voči nim ako veriteľom na nadobúdateľa podniku - spoločnosť C. G. B.. Táto zmluva je práve naopak absolútne neplatným právnym úkonom, pričom poukázali na svoju doterajšiu argumentáciu. Súčasne uviedli, že neplatnosťou tejto zmluvy sa okrem iného zaoberal Okresný súd Banská Bystrica v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. 38Ek/582/2021, pričom vo svojom uznesení zo dňa 28. 10. 2021 výslovne uviedol, že súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako i jeho príloh dospel k záveru, že tento návrh je nedôvodný, pričom neprijal argumentáciu povinného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu uzatvorenej zmluvy o predaji podniku, ktorú pre účely tohto exekučného konania súd považoval za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, ako i z dôvodu, že súd túto zmluvu považuje za neplatný právny úkon pre účelové obchádzanie zákona, pričom takýmto konaním povinného došlo k zjavnému zneužitiu práva podľa § 3 ods. 1 OZ v spojení s § 39 OZ. Žalobcovia sa s týmito závermi v celom rozsahu stotožňujú a zdôraznili, že sú bezpochyby použiteľné i pre účely tohto súdneho konania. Doplnili, že uvedené uznesenie bolo následne ako vecne správne potvrdené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/582/2021 zo dňa 2. 8. 2022, ktorým bola sťažnosť povinného zamietnutá.

28. K námietke, že súd sa nezaoberal uplatnenými prostriedkami procesnej obrany žalovaných vo vzťahu k materiálnej vykonateľnosti exekučných titulov, uviedli, že danú námietku považujú za nedôvodnú a irelevantnú. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaných, podľa ktorého by mal súd v tomto konaní akokoľvek posudzovať opodstatnenosť či neopodstatnenosť nárokov, ktorými žalobcovia ako velítelia disponujú voči žalovanému 1/ ako dlžníkovi a ktoré vyplývajú z právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí. Zdôraznili predovšetkým subjektívnu záväznosť rozsudku podľa § 228 ods. 1 CSP, podľa ktorého je výrok právoplatného rozsudku záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku. Z toho jednoznačne vyplýva, že žalovaný 1/ je povinný plne rešpektovať záväznosť výrokov právoplatných rozsudkov, ktorými bol zaviazaný nahradiť im spôsobenú škodu bez ohľadu na to, či je alebo nie je zo svojho subjektívneho hľadiska s obsahom výrokov stotožnený. Zároveň poukázali na § 230 CSP, podľa ktorého ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Vychádzajúc z uvedeného je nepochybné, že súd nie je oprávnený v tomto konaní akokoľvek preskúmať správnosť spomínaných právoplatných súdnych rozhodnutí a je povinný ich existenciu plne rešpektovať.

29. Za nedôvodné taktiež považovali námietky týkajúce sa navrhovaného prerušenia konania. V danom prípade neexistuje žiaden zákonný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania.

30. Namietali aj nedôvodnú argumentáciu vo vzťahu k otázke platnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva. Prvoinštančný súd správne dospel k záveru, že táto zmluva uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/, je absolútne neplatným právnym úkonom. Je zrejmé, že zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva neobsahuje všetky podstatné náležitosti, ako sú vyžadované podľa § 553a ods. 2 OZ, konkrétne neobsahuje práva a povinnosti účastníkov zmluvy k prevedenému právu počas trvania zabezpečovacieho prevodu práva, jeho ocenenie v peniazoch, spôsob výkonu zabezpečovacieho prevodu práva a najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby. Už samotná absencia týchto podstatných náležitostí je sama osebe dôvodom pre vyslovenie neplatnosti uvedeného

právneho úkonu podľa § 39 OZ. Bez právneho významu je argumentácia žalovaných, ktorú uvádzajú v odvolaní, podľa ktorej táto zmluva obsahuje všetky náležitosti, keďže príslušný L. M. F., katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva a zmluvu posúdil ako platnú. Vo vzťahu k týmto argumentom žalovaných uviedli, že toto tvrdenie je evidentne nepravdivé, kedy naopak po oboznámení sa s obsahom uvedenej zmluvy je zrejmé, že táto uvedená náležitosti vôbec neobsahuje, k čomu správne dospel aj prvoinštančný súd v rámci konania. Dodali, že či bol alebo nebol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sa nijako nedotýka otázky samotnej podstaty platnosti, či neplatnosti daného právneho úkonu a súd môže v rámci svojej rozhodovacej činnosti dospieť k záveru o neplatnosti zmluvy aj v prípade, ak v rámci katastrálneho konania došlo k povoleniu vkladu.

31. Zmluva o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 23. 9. 2020 navyše obsahuje v článku III bod 4 dojednanie, podľa ktorého sa v prípade nespĺnenia zabezpečovacieho záväzku má žalovaná 2/ ako veriteľ stať trvalým vlastníkom týchto nehnuteľností, a to prvým dňom nasledujúcim po dohodnutom dni splatnosti dlhu, najneskôr dňa 1. 1. 2021. Toto zmluvné dojednanie je v priamom rozpore s § 553c ods. 2 OZ, podľa ktorého dohody, ktorých obsahom alebo účelom je uspokojenie veriteľa tým, že si natrvalo ponechá prevedené právo uzavreté pred splatnosťou zabezpečenej pohľadávky, sú neplatné. K rovnakému záveru správne dospel aj prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí. V žiadnom prípade nemôže obstať argumentácia žalovaných, podľa ktorej takúto dohodu možno uzatvoriť práve priamo v zmluve, a to pred splatnosťou ale podľa § 553c ods. 2 OZ nemôže dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na veriteľa skôr, ako nastane splatnosť záväzku. Táto argumentácia žalovaných je podľa ich názoru nesprávna a odporujúca zmyslu právnej úpravy inštitútu zabezpečovacieho prevodu práva.

32. Zmluvou o zabezpečovacom prevode práva naopak celkom logicky dochádza k prevodu vlastníckeho práva na veriteľa ešte pred splatnosťou zabezpečovanej pohľadávky, čo je napokon samotným zmyslom zabezpečovacieho inštitútu. Tiež zdôraznili, že ide o prevod vlastníckeho práva, ktorý má zásadne len dočasný charakter, t. j. môže trvať najviac do doby existencie zabezpečovanej pohľadávky. Zákon v § 553c ods. 2 OZ v tejto súvislosti exaktno určuje, že nie je možné platne uzavrieť akúkoľvek dohodu o trvalom ponechaní si vlastníckeho práva zo strany veriteľa, pokiaľ by takáto dohoda mala byť uzavretá pred splatnosťou zabezpečovanej pohľadávky. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali aj na komentár Občiansky zákonník 2, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 1590. Na základe uvedeného je preto treba jednoznačne dospieť k záveru, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 23. 9. 2020 uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/, je absolútne neplatným právnym úkonom a súd postupoval správne a zákonne.

33. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výroku II. a III. Odvolanie žalovaných proti výroku I odmietol podľa § 386 písm. c) CSP.

34. Okresný súd výrokom I zamietol návrh žalovaných na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia exekučných konaní vedených pod sp. zn. 35Ek/1388/2020 sp. zn. 38Ek/582/2021.

35. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Súd o návrhu na prerušenie konania rozhoduje formou uznesenia. Podľa § 357 písm. n) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

36. Okresný súd návrh na prerušenie konania zamietol. Vo veci rozhodoval podľa § 164 CSP. Podľa citovaného ustanovenia proti uzneseniu o prerušení konania sa pripúšťa odvolanie. Ak je podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovel, nie je proti zamietavému uzneseniu prípustné odvolanie podľa § 357 písm. n) CSP.

37. Podľa § 386 písm. c) odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

38. Odvolací súd preto odvolanie žalovaných proti výroku I odmietol a v rozhodnutí sa argumentami žalovaných uvedených v odvolaní bližšie nezaoberal.

39. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

40. Následne odvolací súd preskúmal rozsudok okresného súdu v intenciách dôvodov uvedených v odvolaní žalovaných. Žalovaní uplatnili odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podľa citovaného ustanovenia a vymedzených dôvodov odvolanie možno odôvodniť len tým, že: f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

41. V prípade podľa písm. f) ide o vadu skutkovú, ktorá môže byť dôvodom odvolania. Ide o nesprávny postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, pričom súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Preskúmaním veci odvolací súd uvedenú vadu nezistil. Žalovaní v odvolaní nenavrhli vykonanie ďalších dôkazov, teda skutkový stav bol zistený z predložených a navrhnutých dôkazov, z ktorých okresný súd vychádzal a ktoré dôkazy vykonal a vyhodnotil. Okresný súd pri rozhodovaní nevychádzal zo zistení, ktoré by z vykonaného dokazovania nevyplynuli, pri rozhodovaní vychádzal zo všetkého, čo z vykonaného dokazovania vyšlo najavo. Taktiež nedošlo k vade, že by neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Okresný súd dostatočne zrozumiteľne a dôsledne uviedol, ktoré dôkazy vykonal a ktoré nie, čo z nich zistil, jednotlivé dôkazy vyhodnotil samostatne a následne aj vo vzájomných súvislostiach.

42. Podľa písm. h) ide o hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že okresný súd na zistený skutkový stav použil relevantné právne normy, ktoré aj správne interpretoval. Okresný súd sa taktiež nedopustil takej vady, ktorá by mala za následok zmätočnosť rozhodnutia v dôsledku použitia nesprávnej právnej normy.

43. Základnou a podstatnou otázkou sporu je judikovaný nárok žalobcov, a to na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý žalovaný 1/ odmieta dobrovoľne plniť a zároveň vykonaním takých krokov, ktoré by zabránili vymožitelnosti nároku žalobcov, a to viacerými právnymi postupmi, ktoré správne súd tak v exekučnom konaní ale aj v tomto považoval za obchádzanie zákona a konanie v rozpore s dobrými mravmi, navyac, bolo preukázané, že relevantná zmluva o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 23.9.2020 je absolútne neplatná. Odvolací súd sa s daným posúdením stotožňuje. Okresný súd dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo uviedol svoje úvahy a závery, z ktorých pri rozhodnutí vychádzal. Odvolací súd aj z odvolania zisťuje snahu žalovaného 1/ o to, aby sa zbavil povinnosti plniť, pričom nerešpektuje relevantné súdne rozhodnutia. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaný 1/ ako právny zástupca žalobcov spôsobil škodu. Rozhodnutie zaväzuje na jej náhradu žalovaného 1/, nie poisťovňu, u ktorej bol žalovaný 1/ poistený pre daný prípad. Žalobcovia sú vo vzťahu k žalovanému 1/, nie k poisťovni. To, či bude daná škoda poisťovňa za žalovaného 1/ hrať a v akom rozsahu, je otázka vzťahu žalovaného 1/ a poisťovne, nie žalobcov. Argumenty žalovaných vo vzťahu k dôvodnosti nároku žalobcov s prihliadnutím na tvrdené skutkové okolnosti vo vzťahu k sporu, v ktorom žalobcov zastupoval za danej situácie nie sú relevantné, pretože existujú právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdu. V tomto konaní súd nemôže zvrátiť skutkové a právne závery, ktoré z nich vyplynuli ani vysloviť záver, že by tu neexistoval právoplatný a vykonateľný titul, pretože tak sa mohlo stať len na základe konania v danej veci, napr. podaním dovolania. Bolo na žalovanom 1/, či tieto procesné možnosti využil alebo nie.

44. S uvedeným úzko súvisí otázka aktívnej a pasívnej legitímácie, ktorú dostatočne zrozumiteľne odôvodnil okresný súd, keď je nepochybné, že nositeľom hmotného práva sú v danom prípade žalobcovia na základe vydaných titulov, ktorými bol na plnenie zaviazaný žalovaný 1/, ktorému z tohto dôvodu svedčí pasívna legitímácia. Táto na základe právneho úkonu, ktorý súd prejudiciálne riešil a ktorým argumentovali žalobcovia svedčí aj žalovanej 2/, keďže bola účastníčkou dvojstranného právneho úkonu, zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, teda sa dané právne posúdenie žalovanej 2/ priamo dotýka a musela byť žalovaná v danom konaní.

45. Okresný súd taktiež správne aplikoval ustanovenie § 137 písm. c) CSP, keď mal preukázanú existenciu naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe na strane žalobcov, pretože ich postavenie

sa stalo neistým v dôsledku konania žalovaných, v dôsledku ktorých nastal nesúlads medzi zápisom v katastri a skutočnosťou. Argument žalovaných, že predsa kataster zmluvu zavkladoval, a teda ju nepovažoval za neplatnú, nemožno akceptovať, pretože kataster síce má určité možnosti zmluvu nezapsať, prípadne ju vrátiť na odstránenie vads, avšak nedisponuje takými právomocami, ktoré patria len súdu, vrátane vykonania riadneho dokazovania a následnej možnosti vyslovenia neplatnosti zmluvy, hoci aj v rámci iného konania, ako odpoveď na prejudiciálnu otázku.

46. V konaní bolo preukázané, že rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21. 7. 2010, č. k. 16C/39/2010-100, nadobudol právoplatnosť dňa 3. 9. 2010 a vykonateľnosť 7. 9. 2010. Rozsudok zo dňa 6. 4. 2011, č. k. 16 C/31/2010-116 nadobudol právoplatnosť 2. 7. 2011 a vykonateľnosť 18. 7. 2011. Teda už v tomto období mal žalovaný 1/ vedomosť, že má voči žalobcom záväzok. Bol však toho názoru, že bude za neho plniť poisťovňa, preto, ako sám uviedol aj v odvolaní, v týchto konaniach nebol aktívny.

47. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že poisťovňa odmietla v celom rozsahu plniť a tak sa žalovaný 1/ domáhal svojho nároku voči poisťovni J. H., N., K. E. O., pričom vo veci rozhodoval Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 13. 4. 2018, č. k. 64 Cb/120/2013-326 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. 9. 2019, č. k. 41Cob/157/2018-390 a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 8. 2020, sp. zn. 4Obdo/49/2020. Predmetom tohto konania bolo zaplataenie 5.071,39 EUR s príslušenstvom. Okresný súd žalobu zamietol, odvolací súd rozsudok zmenil tak, že uložil povinnosť žalovanej poisťovni zaplatať žalovanému 1/ 5.071,39 EUR až v časti o zaplataenie úroku zo sumy 3.319,39 EUR v zamietajúcej časti rozsudok potvrdil. Následne rozhodoval Najvyšší súd, ktorý dovolanie odmietol s konštatovaním, že toto bolo podané po lehote.

48. Je nepochybné, že žalovaný už v čase vydania rozhodnutia odvolacím súdom vedel o tom, že poisťovňa za neho plniť v celom rozsahu nebude, pričom s istotou po rozhodnutí najvyššieho súdu vedel, že daná povinnosť zostáva jemu, teda už 31.8.2020 mal vedomosť na to, aby urobil patričné kroky na záchrana majetku, čo sa v časovej súvislosti prejavilo uzavretím Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva dňa 23. 9. 2020, vrátane dodatku č. 1 zo dňa 22. 10. 2020.

49. Nakoľko žalobcom bežala lehota na podanie návrhu na výkon exekúcie, keďže o ich nároku bolo rozhodované v roku 2010 a 2011, právny zástupca oslovil žalovaného 1/ listom zo dňa 25.8.2020, ktorý listom z 28.8.2020 konštatoval, že nemôže plniť a uviedol, že nároky bude riešiť cez poisťovňa, pričom mu muselo byť známe, že okresný a krajský súd o tomto vzťahu rozhodli Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 13. 4. 2018, č. k. 64 Cb/120/2013-326 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. 9. 2019, č. k. 41Cob/157/2018-390, zároveň si mal a mohol byť vedomý, že dovolanie podal po lehote a následne najvyšší súd aj toto odmietol uznesením zo dňa 31.8.2020, teda len 3 dni po tom, ako uviedol žalobcom, že vec bude riešiť cez poisťovňa, hoci už vtedy mal vedomosť, že vec už riešil neúspešne a nemohol očakávať plnenie poisťovne. Za danej situácie žalobcovia museli dať návrh na výkon exekúcie dňa 2.9.2020 a 16.2.2021.

50. Z dokazovania vyplynulo, že v časovej súvislosti na vyššie uvedené sa žalovaný 1/ snažil „zbaviť majetku“, ktorý by mohol byť predmetom exekúcie, avšak spôsobom, ktorý by sa nijako nedotkol jeho majetkovej situácie. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, keď ako prejudiciálnu otázku riešil platnosť zmluvy o zabezpečovacom prevode, pričom dospel k záveru, že ide o absolútne neplatný úkon.

51. Podľa § 553 ods. 1 OZ splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa (ďalej len "zabezpečovací prevod práva"). Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133).

52. Z citovaného rozhodnutia vyplýva jednoznačne pojmový znak dočasnosti prevodu vlastníckeho práva, teda ide o podmienený prevod práva, ktorý je dočasný. Pri nehnuteľných veciach je následne vykonaný aj zápis v katastri nehnuteľností s príslušnou poznámkou. Nakoľko zákon považuje takýto prevod za dočasný, neumožňuje veriteľovi nakladanie s vecou, ktorá je predmetom prevodu práva, ako bežnému vlastníkovi, ktorého právo nie je obmedzené. Spätný prevod nastáva priamo zo zákona, avšak za podmienky, že dlžník svoj zabezpečený dlh splní. Citované ustanovenie vymedzuje základný cieľ, ktorým je zabezpečenie splnenia záväzku. Zmluvné dojednania, podľa ktorých v prípade, ak nedôjde

k uspokojeniu dlhu, dočasný prechod vlastníctva veci na veriteľa sa mení na trvalý prechod vlastníctva, judikatúra považuje za dojednanie neplatné podľa § 39 OZ. Okresný súd v súlade s platnou judikatúrou takéto dojednanie správne posúdil. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, 30 Cdo/784/2001, podľa ktorého ak sa zmluvné strany dohodli, že ak nebude včas uhradená zabezpečená pohľadávka, zo zabezpečovacieho prevodu práva sa stane prevod trvalý, ide zjavne o nedovolené dojednanie o tzv. zánikový záloh, ktorý je neplatný podľa § 39 OZ.

53. Podľa § 553a ods. 2 OZ zmluva o zabezpečovacom prevode práva musí obsahovať vymedzenie zabezpečeného záväzku a označenie práva, ktoré sa prevádza v prospech veriteľa, práva a povinnosti účastníkov zmluvy k prevedenému právu počas trvania zabezpečovacieho prevodu práva, jeho ocenenie v peniazoch, spôsob výkonu zabezpečovacieho prevodu práva a najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby; ak sa prevádza právo inej osoby ako dlžníka, zmluva o zabezpečovacom prevode práva musí obsahovať aj označenie dlžníka.

54. Okresný súd vykonaným dokazovaním dospel k jednoznačnému záveru, že v zmluve zákonom podmienené náležitosti absentovali. V tejto súvislosti okresný súd správne aplikoval aj § 553c ods. 1 OZ, podľa ktorého ak zabezpečený záväzok nie je riadne a včas splnený, veriteľ je oprávnený začať výkon zabezpečovacieho prevodu práva a prevedené právo speňažiť spôsobom uvedeným v zmluve alebo dražbou podľa osobitného zákona.

55. V odseku 1 je upravené začatie výkonu zabezpečovacieho prevodu práva obdobne ako pri záložnom práve. Výkon zabezpečovacieho prevodu práva môže začať veriteľ (nadobúdateľ práva) po tom, ako zabezpečený záväzok nebol riadne a včas splnený. Vzniká mu predovšetkým oprávnenie prevedené právo speňažiť spôsobom uvedeným v zmluve alebo dražbou podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Z uvedeného vyplýva, že na veriteľa zo zákona neprechádza právo, ktoré bolo na neho dočasne prevedené.

56. Podľa ods. 2 dohody, ktorých obsahom alebo účelom je uspokojenie veriteľa tým, že si natrvalo ponechá prevedené právo uzavreté pred splatnosťou zabezpečenej pohľadávky, sú neplatné.

57. Z citovaného odseku vyplýva, že dohody, ktorých obsahom alebo účelom je uspokojenie veriteľa tým, že si natrvalo ponechá prevedené právo, uzavreté pred splatnosťou zabezpečenej pohľadávky, sú neplatné. Z uvedenej formulácie však vyplýva, že takú dohodu možno platne uzavrieť po splatnosti zabezpečenej pohľadávky. Citované ustanovenia predstavujú realizáciu práva, uhradzovaciu funkciu. Okresný súd dospel k správne záveru, že pokiaľ dohoda obsahuje dojednanie, že pre prípad, ak dlžník nesplní svoj záväzok riadne a včas a nedôjde k dohode medzi ním a veriteľom, je dlžník uzročený s tým, že sa veriteľ stáva trvalým vlastníkom predmetom prevodu, a to prvým nasledujúcim dňom po dohodnutom dni splatnosti dlhu, najneskôr 1. 1. 2021. Ide o dojednanie ktoré robí dojednanie neplatné. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažuje argumenty žalovaných uvedené v odvolaní za dôvodné, okresný súd dospel k správne záveru, že táto zmluva je absolútne neplatná.

58. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s argumentom žalovaných, že by okresný súd nevenoval pozornosť jeho procesnej obrane vo vzťahu k námietkam vzneseným v exekučných konaniach, resp. vo vzťahu k zmluve o predaji za podniku. V tejto súvislosti vykonal dokazovanie uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. 10. 2021, sp. zn. 38Ek/582/2021 a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31. 5. 2021, sp. zn. 35Ek/1388/2020, z ktorých mal preukázané, že nimi bolo rozhodnuté o návrhoch žalovaného 1/ na zastavenie exekúcie. V oboch prípadoch boli návrhy povinného zamietnuté, pričom sa súd zaoberal argumentom vzneseným žalovaným 1/ podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučnom poriadku, keď namietal nedostatok pasívnej legitímácie na strane povinného s tým, že podľa § 35 Exekučného poriadku nie je účastníkom tohto konania ani povinným v exekučnom konaní, pretože došlo k zmene osoby povinnej z exekučného titulu na základe zmluvy o predaji podniku s účinnosťou od 1. 9. 2020, pričom argumentoval, že uplatnená požiadavka vyplýva zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone advokátskej činnosti, teda podľa Obchodného zákonníka pri prevádzkovaní podniku a povinný ukončil podnikateľskú činnosť, výkon advokátskej činnosti ako fyzická osoba, pričom advokáciu ďalej vykonáva prostredníctvom AK Poláček & partneri, s.r.o..

59. Argumentoval, že z výkonu advokátskej činnosti ako fyzickej osoby má určité pohľadávky, ako aj záväzky, ktoré previedol zmluvou o predaji podniku na tretiu osobu, keď 31. 8. 2020 uzatvoril s firmou

C. G. B. zmluvu o predaji podniku a podľa jeho názoru prešli na kupujúceho všetky práva aj záväzky z prevádzkovania podniku, teda aj záväzkov z tohto vzťahu. Súd rozhodujúci v exekučnom konaní dospel k záveru, že povinným predložená zmluva o predaji podniku je absolútne neplatným právnym úkonom, pričom ide o výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ktorý nepožíva právnu ochranu. Okresný súd poukázal aj na uznesenie vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 35Ek/1388/2020, kde taktiež žalovaný 1/ podal návrh na zastavenie exekúcie z tých istých dôvodov. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žalovaný 1/ je pasívne legitimovaný, nakoľko podľa zákona o advokácii na vykonanie zmeny v spôsobe výkonu advokácie nie je potrebné, aby advokát uzavrel zmluvu o prevode podniku, ktorú vykonáva samostatne na s. r. o., v ktorej bude konať ako advokát.

60. Odvolací súd konštatuje, že nie je pravda, žeby sa okresný súd jeho argumentácii nevenoval, avšak vychádzal z vykonaného dôkazu a rešpektoval prijatý záver v exekučnom konaní, nepotreboval za potrebné vykonať dôkaz danou zmluvou, čo dostatočne odôvodnil. Obsah zmluvy nebol sporný. Žalovaný sa v odvolaní nijako nezmienil, či bola zaplatená kúpna cena a ako s ňou naložil, napr. aj vo vzťahu k úhrade záväzku voči žalobcom. Odvolací súd tak dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné, spravodlivé, preto ho vo veci samej potvrdil.

61. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalobcovia, preto im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

62. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.